

Bemærkninger til lovforslaget

1. Generelle bemærkninger

Lov om særlig indkomstskat har mistet væsentligt i betydning som følge af de senere års lovændringer.

I 1981 blev aktieavance gjort skattefri efter 3 års aktiebesiddelse for alle andre end hovedaktionærer, og i 1983 er hovedaktionærbeskatningen desuden væsentligt lempet.

I 1982 blev kapitalvindingsskatten for fast ejendom helt ændret, så beskatningsgrundlaget nu aftrappes over 8 års besiddelse og ejerboliger fortsat som hovedregel er uden for beskatning allerede efter 2 år.

Ligeledes i 1982 blev skatten af fortjeneste ved salg af goodwill afskaffet (samtidig med afskaffelse af retten til afskrivning på ny erhvervet goodwill).

Forslagsstillerne anslår – ud fra ældre statistik og skøn over provenutab ved ændringerne i 1981–83 – at den særlige indkomstskat for personer i de nærmeste år vil indbringe et provenu på ca. 500 mill. kr. – mod det dobbelte eller mere for et par år siden.

Provenuet fremkommer nu fra fem hovedkilder – nævnt i formodet rækkefølge:

1. Genvundne afskrivninger på driftsmidler og skibe, der sælges i forbindelse med virksomhedsophør.
2. Genvundne afskrivninger på bygninger og installationer.
3. Ejendomsavancebeskatning.
4. Avancebeskatning hos hovedaktionærer.
5. Skat af godtgørelse ved fratræden af stilling, jubilæumsgratualer m.v.

På grund af lempelser for ejendom og aktier må det skønnes, at genvundne afskrivninger i alt indbringer mere end halvdelen af provenuet af den særlige indkomstskat.

Hos personer beskattes den særlige indkomst som hovedregel med 50 pct. ud over 6.000 kr., mens selskaber tager særlig indkomst med som en del af den samlede indkomstopgørelse.

50 pct.s personbeskatning svarer efterhånden kun til skatteprocenten på proportionalstrækket

under almindelig indkomstbeskatning. I 1983 var gennemsnittet i hele landet 46,7 pct., og denne skat betales løbende, mens særlig indkomst reelt er mindre tyngende, fordi den uden rentetilleg betales i slutningen af kalenderåret efter det indkomstår, hvor den særlige indkomst erhverves.

Der er derfor en betydelig interesse i at stræbe efter »for store« afskrivninger, der giver fradrag i højt beskattet indkomst med indtil 73 pct.s marginalskat – og derefter sælge/opgive virksomhed eller bygning med beskatning på 50 pct. af de genvundne afskrivninger.

Denne overflytning fra høj til lavere marginalskat er eksempelvis sat i system i de seneste par års salg af anparter i finansielle leasing-interessentskaber. Netop i disse arrangementer med ofte flere tusinde deltagere får 6.000 kr.s fradraget stor betydning – idet alle de mange små interessenter hver for sig opnår 6.000 kr.s fradraget og derved oftest slet ikke bliver beskattet af genvundne afskrivninger.

Leasingrapporten fra Westerbergudvalget har beskrevet dette fænomen og beregnet, at det ofte spiller en væsentlig rolle for fortjenesten ved forskellige typer af leasinganparter.

I rapporten gøres opmærksom på, at 6.000 kr.s fradraget oprindeligt først og fremmest er indført for at give »skatterabat« for jubilæumsgratualer og fratrædelsesgodtgørelser, og at konsekvensen ved genvundne afskrivninger er helt utilsigtet.

I lovene om ejendoms- og aktieavancebeskatning gælder særlige regler om reduktion af beskatningsgrundlaget. For ejendom sker dels en pristalsregulering af anskaffelssummen, dels en aftrapning af restfortjenesten, der kan beskattes inden for de første højst 8 års besiddelsestid.

For hovedaktionærers aktieavance er der et skattefrit bundfradrag på 65.000 kr. og en aftrapning af skattegrundlaget til det halve inden for de første års besiddelsestid.

Der er således tale om avancebeskatning, der kun rammer de få med ekstraordinært store fortjenester (forudsat at de særlige tekniske problemer